

† P I M E N,
DIN MILOSTIVIREA LUI DUMNEZEU,
ARHIEPISCOP AL SUCEVEI ȘI RĂDĂUȚILOR

Iubitului nostru cler, cinului monahal și binecredincioșilor creștini din de Dumnezeu păzita noastră Arhiepiscopie, har, milă și pace de la Dumnezeu-Tatăl, iar de la Noi, arhierescă binecuvântare.

IUBIȚI CREDINCIOȘI,

"Când a venit plinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut sub Lege, din femeie – Sfânta Fecioara Maria – n.n., ca pe cei de sub Lege să-i răscumpere, ca să dobândim înfierea" (Gal. 4, 4 – 5).

Plinirea vremii înseamnă plinirea sorocului întrupării Fiului lui Dumnezeu, *"pentru mântuirea oamenilor"* după cum mărturisim în Simbolul credinței.

Plinirea vremii înseamnă plinirea stării sufletești a oamenilor înstrăinați de comuniunea cu Dumnezeu datorită păcatelor, stare greu de suportat, stare care i-a făcut să-și dea seama că numai apropierea sufletească de Dumnezeu prin împlinirea poruncilor lui Dumnezeu care sunt, după cum spune Psalmistul David, *"lumină cărărilor – trăirii – mele"* (Ps. 118, 105), poate să le dea pacea adevărată și deplină a trăirii vieții lor pământești; Dumnezeu dăruiește omului tot ce are nevoie, numai dacă el vrea să ceară ajutorul Său.

Mântuitorul a întrebat pe slăbănogul de la scăldătoare Vitezda dacă vrea să fie sănătos și slăbănogul a spus: da; și *Mântuitorul i-a dat vindecare, însănătoșire și fără să-l arunce în scăldătoare* (Ioan 5, 6 – 9); starea sufletească a oamenilor, din vremea de dinainte de întruparea Mântuitorului, ajunși la limita suportării suferințelor sufletești datorită păcatelor, deci a lipsei de comunicare cu Dumnezeu, au înțeles că numai la Dumnezeu este scăparea; aceasta ne este arătată de cuvintele, consemnate de proorocul Isaia: *"Am ajuns ca unii peste care Tu de mult nu mai stăpânești și care nu mai sunt chemați cu numele Tău. Dacă ai rupe cerurile și Te-ai pogorî, munții s-ar cutremura"* (Is. 63, 19); sau cuvintele Psalmistului: *"Doamne, pleacă cerurile și Te pogoară"* (Ps. 143, 5); *Dumnezeu S-a pogorât, la plinirea vremii*", așa cum a făgăduit strămoșilor noștri Adam și Eva, după ce au greșit, S-a pogorât pentru *"a zdrobi capul șarpelui"*, adică puterea diavolului (Fac. 3,15) născându-se cu trupul din pururea Fecioara Maria, mai presus de fire.

Greșeala strămoșilor Adam și Eva săvârșită în rai a fost cea a neascultării de porunca lui Dumnezeu, anume, de a nu mânca din pomul oprit. Diavolul prefăcut în șarpe a spus Evei să nu ia aminte la porunca lui Dumnezeu de a nu mânca din fructul pomului oprit, numit *"pomul cunoștinței binelui și al răului"*, dându-i asigurarea că *"nu va muri"* ci, *"Dumnezeu știe că în ziua în care va mânca din fructul aceluia pom, li se vor deschide ochii și vor fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul. De aceea, femeia Eva, socotind că rodul pomului dă știință, a luat din el și a mâncat și a dat bărbatului său, Adam - și a mâncat și el"* (Fac. 3, 3 – 6).

Știm cu toții adevărul: cunoștința binelui și al răului este dată nu de cele pământești, de gustarea din fructul unui pom, ci de conștiința cu care Dumnezeu l-a înzestrat pe om, *"conștiința fiind chipul lui Dumnezeu din om și ea înseamnă un mănunchi de puteri sufletești, anume: rațiunea, voința și simțirea cu care omul se îndreaptă către Dumnezeu printr-o activitate neobosită pentru desăvârșirea sa; înfăptuirea aceste desăvârșiri – viața de sfințenie n.n. – înseamnă asemănarea lui Dumnezeu în om, care se realizează prin împreună-lucrarea harului dumnezeiesc cu silințele omului"* (*Învățătură de credință ortodoxă*, p. 62, Editura I.B.M. al B.O.R. București, 2000). Când omul nu mai ascultă de poruncile lui Dumnezeu, conștiința se întunecă și nu mai poate distinge între bine – rău; răul, păcatul îl stăpânește, după cum scrie apostolul în epistola sa: *"ceea ce te biruiește, aceea te și stăpânește"* (II Petru 2, 19).

Cât de lesne de îndeplinit a fost porunca lui Dumnezeu dată strămoșilor în rai; au fost oprți de a mânca doar numai dintr-un singur pom, în rai fiind *mulțime de pomi fructiferi"* (Fac. 2, 9); cât de bun este Dumnezeu cu noi oamenii; El ne dă porunci ușor de îndeplinit; mai mult, tot El ne dă și ajutorul să le îndeplinim; aceasta după ce am depus toată osteneala să le îndeplinim și atunci când nu am reușit pe deplin, El ne vine în ajutor dacă avem conștiință, așa cum spune Mântuitorul *"fără El nu putem face nimic"* - din ceea ce este bine, n.n. (Ioan 15, 5). Atunci când ni se pare că poruncile lui Dumnezeu sunt greu de îndeplinit, să luăm aminte la cuvintele Mântuitorului: *"Luați jugul Meu asupra voastră și învățați-vă de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima și veți găsi odihnă sufletelor voastre. Căci jugul Meu este bun și povara Mea este ușoară"* (Mat. 11, 29 – 30).

Ascultarea de poruncile lui Dumnezeu ne păstrează în comuniune sufletească cu El; astăzi, mai mult ca oricând, trebuie să ne străduim să avem în cugetul nostru acest adevăr, noi toți: părinți, dascăli, tineri școlari și nu numai.

IUBIȚI FII DUHOVNICEȘTI,

Dumnezeu, Mântuitorul, S-a întrupat, a venit în lume ca să ne dea puterea *"ca să dobândim înfierea"* (Gal. 4, 5).

Ne facem fii ai lui Dumnezeu dacă-L primim și credem în El (Ioan 1, 12), dacă înfăptuim voia Lui care este *"sfințirea noastră"* (I Tes. 4, 3). Noi îl primim pe Mântuitorul împărtășindu-ne cu Preasfântul Său Trup și Sânge (Ioan 6, 56). *"Fără credință nu putem fi plăcuți lui Dumnezeu"* (Evr. 11, 6).

Ca fii ai lui Dumnezeu să ne străduim zi de zi, ceas de ceas, clipă de clipă, să ne ferim de orice fel de păcat *"care lesne ne împresoară"* (Evr. 12, 1); să ne îndreptăm, cât mai des, la scaunul de spovedanie pentru a primi iertarea și dezlegarea păcatelor, care înseamnă *"bucuria mântuirii, sporirea în viața de sfințenie"* (II Cor. 7, 1).

Ca fii ai lui Dumnezeu să trăim viața în cumpătare, modestie și smerenie. Mântuitorul nostru Iisus Hristos S-a născut cu trup într-o peșteră, în peștera de la Betleem și S-a culcat, ca un prunc, într-o iesle; mesajul îngerilor, în noaptea zilei de naștere a Mântuitorului nostru Iisus Hristos: *"Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bună voire"* (Luca 2, 14), să ne călăuzească în toate zilele vieții noastre; agonisita pentru traiul vieții noastre pământești să fie rezultatul unei munci cinstitute și din această agonisită să împărțim și "fraților prea mici" ai Mântuitorului nostru Iisus Hristos (Mat. 25, 34 – 46).

Faptele vieții noastre să fie spre zidirea sufletească și nu spre sminteala semenilor noștri.

Rog pe Bunul Dumnezeu ca sfintele sărbători ale Nașterii și Botezului Domnului să le trăiți cu pace, întru bucuria mântuirii; Anul Nou să fie binecuvântat de Dumnezeu spre folosul personal și cel de obște.

Al vostru de tot binele voitor și către Domnul pururea rugător,

† P I M E N ,

ARHIEPISCOP AL SUCEVEI ȘI RĂDĂUȚILOR

Data în reședința noastră arhiepiscopală din Suceava la sărbătoarea Nașterii Domnului, anul mântuirii 2017, decembrie, 25.